

בשעה שבאה לפניו קבוצת אנשים שיש להם שייכות^{אוצר החכמה} עמהם לבקש ממנו מחילה, אף שלא עשו זאת בעצמם, או משום שחשדו בהם, או משום כבוד מרן זצ"ל, ואמר להם מרן זצ"ל "איני יודע שום דבר מזה".

ושמעתי עוד באותה תקופה שאחד נסע עם מרן זצ"ל ורצה להראות לו איזה כתב פלסתר שנתפרסם נגדו, אך הוא סירב לראותו, באמרו שאם יראה אותו אולי תתעורר אצלו קצת קפידא "וועט יענער ח"ו נענש ווערין" [ויענש ח"ו אותו אדם].

כן ידוע המעשה שאחד כתב ספר נגד מרן זצ"ל והיו בו דברי זלזול, והנה המדפיס (שהיה המדפיס של ספרי מרן זצ"ל) בראותו זאת, שאל את מרן זצ"ל כדת מה לעשות. אמר לו מרן זצ"ל "מסתמא יענע יוד דארף האבין פרנסה און ער מיינט אז עס איז גוט דארף מען דרוקין". אלו הם מדרגות נשגבות בנעלבין ואינן עולבין!

ועוד בענין זה בהקדם מה שאמרו חז"ל כל הכלים יורדין לידי טומאה במחשבה ואינם עולין מידי טומאתן אלא בשינוי מעשה, ואיתא על זה בשם הג"ר ישראל סאלאנטער ז"ל שאמר שרואים מזה כמה גדול כח המחשבה, ולמד מזה שכשיש בלב טינה נגד אדם מאיזה סיבה, בשביל לעקור אותה צריך מעשה, עכת"ד.

ובעיני ראיתי כשהייתי נוכח עם מרן זצ"ל בקיץ במלון צוקער בהרי ניו יארק, היה שם רב גדול אחד מחבר ספרים שהיה מן המערערים עליו בענין תשובה אחת שכתב^{אוצר החכמה} מרן זצ"ל, והיה שם מקוה חדש באיזור, ואמר לי מרן זצ"ל שצריך ללכת לבדוק אותו אם נעשה כראוי בהכשר, והוסיף שצריך לקרוא לאותו רב שיבוא גם הוא. אמרה לו הרבנית ע"ה והלא אותו רב ערער עליך ולמה צריך לקרוא לו, אך הוא עמד על דעתו ואמר שאינו נוסע בלעדיו. וראיתי בחוש איך הוא מקיים את דברי הג"ר ישראל, שמחשש שמא יש לו טינה עליו רצה לנהוג בו כבוד זה לקרוא לו לבוא עמו. (המשגיח הג"ר מיכל בירנבוים ז"ל).

